

РЕШЕНИЕ

№ 18132

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **11369** по описа за **2024**
година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано
от П. П., Изпълнителен директор и М. Ц., Председател на Управителен съвет, чрез процесуален
представител главен юрисконсулт С. М., срещу Решение № 4434/09.10.2024 г., постановено по
НАХД № 11157 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), 14-ти състав, с което е
потвърдено наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ- 043/01.07.2024г., издадено от кмет
на Столична община, с което на основание чл. 22, ал. 1 от Наредбата за изграждането на
елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството
на „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“
в размер на 1000 лв. за извършено нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.
В жалбата се сочи, че решението на СРС е неправилно и необосновано, тъй като потвърденото
НП противоречи на материалния закон, а при постановяването му са извършени съществени
нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно НП е
потвърдено без да е установено виновно поведение от страна на санкционираното лице. Развита е
тезата, че по отношение на ЮЛ следвало да се докаже виновно нарушаване на установения ред на
държавно управление от техни длъжностни лица, което в случая не било сторено. Соци се, че не е
било доказано извършване на ремонт на топлопровод от страна на „Топлофикация София“ ЕАД,
като се възразява, че в АУАН и НП не е посочена конкретната дата на извършване на ремонта,

ните доказателства, обуславящи фактическото му извършване от касатора. Моли се за отмяна на оспореното решение, като вместо него се постанови ново, с което да се отмени изцяло НП. В условията на евентуалност намира, че са налице предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Т., който поддържа касационната жалба и моли съда да отмени решението на СРС и да се постанови ново, с което да се измени НП. Претендира разноски за процесуално представителство.

Ответникът – Кмет на Столична община редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на

На 29.02.2024 г., около 15:10 ч., в [населено място], район „И.“, [улица], жалбоподателят - „Топлофикация София“ ЕАД, е извършвало аварийен ремонт за отстраняване на авария на топлопровод на горепосочения адрес, като по време на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък не е осигурило безопасна проходимост за преминаващите граждани и превозните средства. Горепосочения участък не е бил сигнализиран и обезопасен с пътни знаци по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. За проверката е бил съставен констативен протокол КП № 24- 0008669/29.02.2024г. и е изготвен и приложен снимков материал. Въз основа на него е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 24-26КИ-043/15.03.2024г. от св. Д. Т., на длъжност „старши инспектор“ в Столичен инспекторат към Столична община, с който на посочената дата и място са извършили нарушение чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община. В срока по чл. 44 ал. 1 от ЗАНН не са постъпили възражения от жалбоподателя.

На 01.07.2024г. въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ- 043/01.07.2024г., издадено от кмет на Столична община, с което за описаното нарушение на жалбоподателя чл. 22 ал. 1 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000/хиляда/ лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Настоящата инстанция намира, че решението на СРС е правилно. Същото е постановено при правилно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустимите доказателствени средства, събрани по предвидения процесуален ред. Изводът на въззивния съд за правилна правна квалификация и безспорно извършване на административното нарушение е съответен на събраните доказателства и материалния закон. При съставянето на

АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават неговата отмяна само на това основание. Същите са издадени от материално и териториално компетентни органи.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя.

От уведомлението на Столичен инспекторат за аварийен ремонт на топлопровод, се установява, че началото на ремонта е бил обявен за 29.02.2024г., като в 15.10ч. на същия ден била извършена проверка, при която било установено, че аварията е била приключила, но настилка не е била възстановена, като участъкът не е сигнализиран и обезопасен, с което безспорно са създадени условия за възникване на пътни инциденти, поради неосигурена безопасна проходимост за граждани и превозни средства. Това обстоятелство се потвърждава от разпитания по делото като свидетел, актосъставител, от приложен снимков материал, както и от съставеният констативен протокол за извършена проверка. От тази доказателствена съвкупност се установява, че дупката в момента на проверката е била запълнена само с каменна фракция. Посочените доказателства едноточно и безпротиворечиво, сочат, че именно касаторът е извършил посочените ремонтни дейности, предвид на което не се възприема възражението за недоказаност на тези фактически обстоятелства.

Както констативният протокол от проверката на Инспектората към Столична община, установил посочените обстоятелства, така и снимковият материал са посочени изрично както в АУАН, така и в НП, като доказателства подкрепящи констатациите на органа и към изложеното описание на самото нарушение. В АУАН и в НП е ясно е описано конкретното нарушение. Посочена е и датата на извършването му, а именно 29.02.2024г., предвид на което не се приема възражението на касатора в този смисъл.

Нормата на чл. 10 ал. 5 от НИЕТИЗСГСТСО предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства. Посочено е още, че изобщо няма сигнализация, пътната настилка не е възстановена.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал.1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена „имуществена санкция“ в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на

характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно СРС не е обсъдил наличието на вина съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН. В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение (в случая това е безспорно установено), за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на “Топлофикация София” ЕАД, реализирана с СО-ТИ-Ю-24-26КИ-043/01.07.2024г. е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на конкретно физическо лице, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с “Топлофикация София” ЕАД и/или проявената от него вина.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че не е налице основание за отправяне на преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз по формулираните от касатора въпроси. Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни и не будят никакво съмнение по приложението им у решаващия състав на касационната инстанция по смисъла на чл. 629, ал. 3 от ГПК.

Не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че деянието не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Като взе предвид гореизложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение № 4434/09.10.2024 г., постановено по НАХД № 11157 по описа за 2024г.

на Софийски районен съд (СРС), 14-ти състав.
Решението не подлежи на обжалване.